

ЗАЩО БОГ ЧЕСТО ПЪТИ НЕ ИЗПЪЛНЯВА МОЛИТВИТЕ НИ

Мнозина християни се оплакват: "Аз се моля по правилата, но чувствам, че Бог не ме чува". Това оплакване заслужава да бъде разгледано по-обстойно.

Архимандрит Серафим Алексиев: Човек се моли, за да получи нещо. Той трябва, следователно, да види какво препятства молитвата му да бъде удовлетворена. **Св. Иоан Златоуст** казва: *"Всякога трябва да помним, че сме длъжни не само просто да се молим, а да се молим така, че да бъдем чути[1]."* Случва се, че и след като сме изпълнили условията за успеха на нашите молитви, пак да нямаме отговор от Небето. Как трябва да се обяснява Божието мълчание?

Тук има една тънкост, която ще изясним в настоящата глава. **"Молитвата — обяснява св. Иоан Златоуст - бива недостатъчна за получаване на желаното, ако не я извършваме така, както е угодно Богу. И фарисеят се молил, но не получил полза. И евреите се молели, но Бог не отвърнал на молитвите им, защото се молели не както трябва. А какво е нужно? - Нужни са ридания, сълзи, въздишки, отдалечаване от порочните хора, страх и опасение от Божия съд.**

Да бъдем чути от Бога, това зависи от следните условия: 1) да сме достойни да получим изпросваното; 2) да се молим съгласно с Божиите закони; 3) да се молим непрестанно; 4) да не искаме нищо суетно; - да просим полезното; 6) да изпълняваме от своя страна онова, което е заповядано. По този начин мнозина са били чути: Корнилий бил чул заради добрия си живот (Деяния апостолски 10:4); хананейката - за неотстъпността в молитвата (Марк 7:2529); Соломон - за високия предмет на своята молитва (3 Царства 3:11); митарят - за смирението си (Лука 18:14 [2])."

Като дава тези така важни обяснения, които в общи черти съвпадат с разгледаните в

предишната глава условия за успешна молитва, св. Иоан Златоуст на друго място, утешавайки неудовлетворените труженици на молитвата, изтъква, че е по-добре понякога да не бъдеш чул, защото не всяка наша просба е полезна за душите ни. **"Затова** – заключава св. Иоан Златоуст, **- ако не бъдем чути, нека прославяме Бога и за това[3]"**.

Впрочем, ако искрено се молим и сме умъдрени от здрав духовен опит, ще разберем, че не е възможно да не бъдем чути в един или друг смисъл. Случва се Бог да не удовлетвори пряко желанието ни, изразено в нашата молитва. Това обаче не значи, че Той е презрял молитвите ни. Напротив, Той ни дава винаги нещо, и то по-добро от онова, което просим от Него, макар и да изглежда понякога, че Той не ни дава нищо, или даже ни лишава от нещо.

Например ти просиш здраве, а Бог ти изпраща за изпитание болест. Защо е тази несъобразност? – Вярващите смирени християни знаят защо Бог постъпва така. Те дълбоко са убедени в думите на Писанието: *"Господ наказва, когото обича"* (Евреи 12:6) и не роптаят при заболяване, а търсят да открият скритото в болестта Божие благословение. Защото Бог не праща болестта безцелно, а жадува да ни облагодетелства чрез нея духовно. Ние сме болни от грех. Чрез болестта на тялото Бог лекува душата. Постарай се и ти, когато се разболееш да откриеш Божията милост в пратеното ти наказание. Тогава не само няма да се сърдиш на Бога за временното изпитание, а ще целуваш благоговейно Ръката, която те наказва. Като ти отнема за известно време здравето, Бог те цери духовно от грехове и ти дава възможност да се обогатиш с най-ценните добродетели – търпение и смирение, без които никой не може да спаси душата си и да наследи Царството Небесно (Матей 5:3; Лука 21:19).

Отнемайки ти нещо малко - временното здраве, - Бог ти дава нещо велико - вечното Царство Небесно! А то е безспорно по-голямото благо. За него св. апостоли, а след тях хиляди и милиони мъже и жени са оставяли всичко – къщи, братя, сестри, баща, майка, жена, деца, имоти и прочее, за да последват Христа (Матей 19:27-29). Светите мъченици пък жертвали и живота си, за да придобият Царството Небесно. Защото то не се добива без скърби и жертви (Деяния апостолски 14:22). Никой, който е тръгнал по пътя на себеотричането, не е останал разочарован: като е загубил някои временни ценности, които рано или късно и без това ще бъдат напълно загубени при напускането на този свят, той е спечелил вечните блага, които никой не може да ни отнеме (Матей 6:19-20).

Да вземем друг пример: ти се молиш за успех в някоя работа, а Божият Промисъл ти попречва да достигнеш желаната цел. Това те огорчава. Ала ти не бързай да се сърдиш на Бога. Потърпи и се смири! И тогава ще видиш от последвалите събития, че твоят неуспех е бил за добро. Много случки в живота ни учат, че от привидното 'зло' се ражда добро и обратното – от горещо желаното "добро" произлиза нерядко голямо зло!

Св. Нил Синайски изповядва: *"Много пъти в молитва аз просех да ми бъде дадено нещо, което ми се струваше добро за мене, и настоявах в просбата си, като неразумно насилвах Божията воля, а не предоставях на Бога Той да устрои по-добре онова, що Сам вижда, че ми е полезно. Като получавах, обаче просимото, изпадах в голяма скръб, че не съм желаел да бъде всичко по Божията воля, защото изпросеното се оказваше за мене не такова, каквото мислех. Какво може да има по-добро, освен Самият Бог? Нека предоставим на Него всичко, що се отнася до нас, и ще ни бъде добре, защото Добрият естествено е Подател на добри дарове!"*

Из книгата Нашата молитва от архимандрит Серафим (Алексиев)